UOHSX00L50PJ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0018/2025/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-13484/2025/162

Brno 29. 4. 2025

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 2. 2025 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Národní zemědělské muzeum, s.p.o.**, IČO 75075741, se sídlem Kostelní 1300/44, 170 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0966/2024/VZ, č. j. ÚOHS-04865/2025/500 ze dne 7. 2. 2025, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s veřejnými zakázkami

- „Úklidové služby pro NZM, pobočka Praha“ zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 23. 8. 2023 uveřejněné téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P23V00000858 a veřejnou zakázkou
- „Úklidové služby pro NZM, pobočka Praha - II“ zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 30. 11. 2023 uveřejněné téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P23V00001093,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0966/2024/VZ, č. j. ÚOHS-04865/2025/500 ze dne 7. 2. 2025,

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Národní zemědělské muzeum, s.p.o., IČO 75075741, se sídlem Kostelní 1300/44, 170 00 Praha (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – jakožto veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), zadal následující veřejné zakázky na poskytování úklidových služeb:

   - „Úklidové služby pro NZM, pobočka Praha“ jako veřejnou zakázku malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 23. 8. 2023 uveřejněné téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P23V00000858, na kterou byla dne 26. 9. 2023 uzavřena Smlouva o poskytování úklidových služeb v budově NZM Praha č. SML352/006/2023 (dále jen „**veřejná zakázka č. 1**“, resp. „**smlouva na veřejnou zakázku č. 1**) s vybraným dodavatelem – Karnivores s.r.o., IČO 07407700, se sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha (dále jen „**vybraný dodavatel 1**“), a
   - „Úklidové služby pro NZM, pobočka Praha - II“ jako veřejnou zakázku malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 30. 11. 2023 uveřejněné téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P23V00001093, na kterou byla dne 17. 1. 2024 uzavřena Smlouva o poskytování úklidových služeb v budově NZM Praha č. SML7/006/2024 (dále jen „veřejná zakázka č. 2“, resp. „**smlouva na veřejnou zakázku č. 2**“) s vybraným dodavatelem – OPTIMIA facility s.r.o., IČO 07377606, se sídlem Švédská 1036/19, 150 00 Praha (dále jen „**vybraný dodavatel 2**“),

   (společně dále jen „**šetřené veřejné zakázky**“), a to bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 zákona. Na základě veřejných zakázek byly zadavateli poskytovány úklidové služby od uvedených dodavatelů a těmito dodavateli pak byly vystaveny faktury, které zadavatel následně uhradil.

2. Úřad na základě skutečností zjištěných z veřejně dostupných zdrojů (konkrétně z registru smluv) a pak z předložených materiálů zadavatele zjistil, že se zadavatel dopustil pokračování v přestupku. Proto zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“), v návaznosti na § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), řízení o přestupku z moci úřední vydáním příkazu ze dne 20. 11. 2024 (dále jen „**příkaz**“). Příkaz byl vydán dne 21. 11. 2024 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.

3. Dne 27. 11. 2024 obdržel Úřad proti příkazu odpor zadavatele z téhož dne (dále jen „**odpor**“). Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 7. 2. 2025 vydal Úřad napadené rozhodnutí, jehož výrokem I rozhodl, že se obviněný dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když zadal šetřené veřejné zakázky bez provedení zadávacího řízení, ačkoli se s ohledem na předpokládané hodnoty těchto zakázek pravidelné povahy dle § 19 zákona jednalo o podlimitní veřejné zakázky na služby, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

5. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupku pokutu ve výši 40 000 Kč.

6. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

7. Úřad se k výroku I odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve vyjádřil k otázce samostatnosti provozních jednotek. Úřad z vnitřních předpisů obviněného zjistil, že jednotlivé pobočky nejsou oprávněny zajišťovat zadávání veřejných zakázek malého rozsahu samostatně a bez zásahu dalších sekcí obviněného či generálního ředitele, neboť zde existuje vůle obviněného ponechat některým organizačním jednotkám, zejm. generálnímu řediteli, možnost přímo zasahovat do konkrétních veřejných zakázek realizovaných pobočkami obviněného. Jelikož z předložených dokumentů nebyla Úřadem zjištěna taková funkční samostatnost jednotlivých poboček obviněného, která by jim dávala právo šetřené veřejné zakázky poptávat, zadávat a obecně o nich rozhodovat zcela samostatně, nebylo možné stanovit předpokládanou hodnotu šetřených veřejných zakázek na úklidové služby pro pobočku Praha na úrovni uvedené pobočky. Dle Úřadu byl obviněný povinen sečíst předpokládanou hodnotu plnění pro všechna související plnění pořízená celou organizací obviněného a zadávat dané veřejné zakázky v tomu odpovídajícím zákonném režimu.

8. Dále se Úřad zabýval otázkou, zda jsou šetřené veřejné zakázkami pravidelné povahy, jejichž předpokládaná hodnota se stanoví podle pravidel zakotvených v § 19 zákona. Úřad dospěl k závěru, že tomu tak je, neboť jejich předmětem je zajišťování úklidových služeb v objektech obviněného, což představuje opakovaně pořizované nebo trvající dodávky nebo služby. Úřad pak za účelem zjištění předpokládané hodnoty šetřených veřejných zakázek v případě veřejné zakázky č. 1 sečetl všechny obviněným identifikované úhrady za úklidové služby na svých pobočkách za 12 měsíců předcházejících datu zadání veřejné zakázky č. 1, konkrétně tedy v období od 26. 9. 2022 do 25. 9. 2023 (viz bod 65 napadeného rozhodnutí). Uvedeným výpočtem Úřad zjistil, že takto vypočtená předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 činí celkem 2 225 576,65 Kč bez DPH. Stejně tak Úřad postupoval při výpočtu předpokládané hodnoty u veřejné zakázky č. 2 za období od 17. 1. 2023 do 16. 1. 2024 (viz bod 65 napadeného rozhodnutí), přičemž Úřad zjistil, že takto vypočtený součet úhrad činí celkem 2

167 302,20 Kč bez DPH. V tomto případě Úřad přistoupil k úpravě skutečné předpokládané hodnoty veřejné zakázky podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona o změny v cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců, a to z toho důvodu, že dne 26. 9. 2023 došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku č. 1, kterou došlo ke snížení cen standardního úklidu z 0,29 Kč/m2 na 0,27 Kč/m2 na pobočce Praha a obviněný tedy mohl na období následujících 12 měsíců po uzavření této smlouvy očekávat ceny nižší. Úřad proto přepočetl předpokládanou hodnotu (viz bod 117 napadeného rozhodnutí) a dospěl tak k celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky č. 2 ve výši 2 123 395,72 Kč bez DPH. Z výpočtu Úřadu je zřejmé, že šetřené veřejné zakázky přesahují limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu dle § 27 písm. a) zákona, a tedy obviněný se zadáním jednotlivých veřejných zakázek č. 1 a č. 2 na úklidové služby v pobočce Praha dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

9. Úřad v bodech 133 až 159 napadeného rozhodnutí odůvodnil výrok II, kterým Úřad uložil pokutu ve výši 40 000 Kč.

III. Rozklad obviněného

10. Dne 21. 2. 2025 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 7. 2. 2025. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

11. Obviněný nesouhlasí s názorem Úřadu ohledně funkční samostatnosti provozní jednotky a na podporu svého tvrzení odkazuje na komentářovou literaturu a své vnitřní předpisy, které opět doložil v příloze rozkladu. Obviněný je toho názoru, že z výňatku vnitřních předpisů citovaných v rozkladu prokázal, že jeho pobočky jsou jednotky, které mají funkční samostatnost pro zadávání veřejných zakázek. Obviněný tak dovozuje, že u veřejné zakázky č. 1 činí předpokládaná hodnota určena za období od 26. 9. 2022 do 25. 9. 2023 pouze za pobočku Praha částka ve výši 821 830,96 Kč bez DPH a u veřejné zakázky č. 2 za období od 17. 1. 2023 do 16. 1. 2024 činí částka ve výši 716 262, 38 Kč bez DPH. Vzhledem k tomu je obviněný přesvědčen, že postupoval v souladu se zákonem a mohl využít výjimku dle § 31 zákona, neboť v obou případech se jedná o zakázku malého rozsahu.

12. Obviněný současně v rozkladu upozornil na připravovanou novelu zákona, kterou by mělo dojít ke zvýšení limitů pro veřejnou zakázku malého rozsahu u dodávek a služeb z 2 mil. Kč bez DPH na 3 mil. Kč bez DPH. Dle obviněného tak materiální stránka přestupku bude absentovat (pozn. obviněný měl patrně na mysli stránku formální).

Závěr rozkladu

13. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byla podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumána správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.

16. Rozkladová komise navrhla napadené rozhodnutí zrušit a řízení o přestupku zastavit s ohledem na to, že novelou zákona se zvýšily limity pro veřejné zakázky malého rozsahu z 2 na 3 mil. Kč bez DPH. Jelikož předpokládané hodnoty šetřených veřejných zakázek nepřesahují nový limit 3 mil. Kč, je třeba aplikovat tuto příznivější právní úpravu a uzavřít, že přezkoumávaný skutek již není přestupkem.

17. Po přezkoumání případu ovšem bylo zjištěno, že správní spis ani neobsahuje všechny relevantní podklady pro správný výpočet předpokládané hodnoty, a proto nelze ani posoudit, zda byl limit VZMR stanovený zákonem překročen, či nikoliv. Proto se předseda Úřadu rozhodl odchýlit od návrhu rozkladové komise a namísto zastavení řízení o přestupku věc vrátit Úřadu k novému projednání.

18. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody tohoto rozhodnutí o rozkladu.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

19. Klíčovým pro posouzení zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí je přezkum postupu Úřadu v případě stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. V posuzovaném případě se jedná o veřejné zakázky pravidelné povahy, neboť zadavatel pravidelně a dlouhodobě nakupuje úklidové služby, které jsou nezbytné pro jeho činnost a fungování (viz body 107 a násl. napadeného rozhodnutí). Úřad tak postupoval správně, když předmět plnění veřejné zakázky, tj. zajištění úklidových služeb v objektech obviněného zařadil pod veřejné zakázky pravidelné povahy ve smyslu § 19 zákona, jejichž předpokládaná hodnota se stanoví dle pravidel zakotvených v § 19 zákona.

20. Dne 19. 3. 2025 byl ve Sbírce zákonů publikován zákon č. 69/2025 Sb., který vstoupil v účinnost 3. 4. 2025 a kterým se mimo jiné mění také zákon o zadávání veřejných zakázek. Tímto zákonem se zvýšily limity pro veřejné zakázky malého rozsahu ve smyslu § 27 zákona. Příslušný limit tak nově namísto původních 2 mil. Kč bez DPH u zakázek na dodávky nebo služby činí 3 mil. Kč bez DPH a u zakázek na stavební práce namísto původních 6 mil. Kč bez DPH činí 9 mil. Kč bez DPH.

21. Úřad v bodech 115 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí provedl výpočet předpokládané hodnoty u šetřených veřejných zakázky postupem dle § 19 odst. 1 zákona z údajů o výši úhrad poskytnutých obviněným, kde byly uvedeny mj. částky za služby bez DPH (viz platby uvedené v tabulce úhrad).

22. Úřad počítal předpokládanou hodnotu z údajů o úhradách obviněného za všechny jeho relevantní pobočky, ačkoli se obviněný dovolával aplikace ustanovení § 17 zákona, neboť měl za to, že jeho pobočky disponují funkční samostatností při zadávání veřejných zakázek. Úřad se s tímto závěrem neztotožnil a zaujal stanovisko, že pobočky obviněného takovou

samostatností nedisponují, což vysvětlil v bodech 93 až 106 napadeného rozhodnutí. Obviněný se své argumentace v tomto smyslu držel i v rozkladu a závěry Úřadu zpochybnil.

23. V bodě 2 rozkladu obviněný namítal, že zadavatel je ředitelem pobočky (tj. příkazcem operace) zastoupen při provádění zadávacího řízení, uzavření smlouvy jménem zadavatele je s tím v souladu, příkazce operace sám rozhoduje o výběru dodavatele a samostatné finanční hospodaření obviněný již doložil. K tomu lze uvést, že existence vztahu zastoupení neznamená, že zástupce rozhoduje za zastoupeného bez dalšího. Otázka, na základě jakých kritérií se má zástupce rozhodovat při právním jednání za zastoupeného a zda má při tom případně brát ohled na pokyny zastoupeného, je otázkou nastavení práv a povinnosti ve vztahu mezi těmito dvě subjekty. Tím se přitom Úřad zabýval v citovaných bodech napadeného rozhodnutí. Pouhý poukaz na vztah zastoupení na jeho závěrech není způsobilý nic změnit. Pokud jde o argument, že příkazce operace sám rozhoduje o výběru dodavatele, ani to samo o sobě nestačí. Výběr dodavatele je jen jednou z fází zadávacího procesu. Ani samostatnost při finančním hospodaření neznamená samostatnost při provádění zadávání veřejných zakázek, byť jde jistě o aspekt, který zadavatele významně ovlivňuje v rozhodnutích, co a za jakých podmínek poptávat.

24. V bodě 3 rozkladu obviněný zpochybňuje závěry Úřadu (bod 100 napadeného rozhodnutí) týkající se požadavku na projednání určitých veřejných zakázek s dalšími útvary obviněného (včetně generálního ředitele) s tím, že projednání neznamená, že by si tyto subjekty ponechaly podstatná oprávnění podmiňující jednotlivé kroky provozní jednotky při zadávání veřejných zakázek (ve smyslu rozsudku Krajského soudu v Brně, č.j. 31 Af 43/2023-540). Dle obviněného jde pouze o povinnost evidenční a povinnost metodické podpory. K tomu lze konstatovat, že jde o námitku zjevně nedůvodnou. Požadavek na „projednání“ obvykle neznamená povinnost „vyrozumět“ příslušný subjekt, což by odpovídalo evidenčnímu charakteru jeho činnosti. Obvykle neznamená ani povinnost vyžádat si metodickou podporu, když ta obvykle naopak přichází na pořad až ve chvíli, kdy je ze strany toho, jemuž má být podpora poskytnuta, požadována. *Prima facie* tak nedává smysl, aby si příkazce operace metodickou podporu povinně vyžadoval v každém jednotlivém případě, aniž by pocítil, že je toho zapotřebí. Obvyklým významem požadavku na „projednání věci“ tak bývá naopak „předložit věc k odsouhlasení“. S ohledem na to, že obviněný ani nepoukazuje na konkrétní ustanovení svých vnitřních předpisů, z nichž by měl jiný význam tohoto výrazu vyplývat, nelze jeho námitce přisvědčit.

25. V bodě 5 rozkladu obviněný vytýká Úřadu, že zohlednil i to, že k určitému jednání je vždy oprávněn rovněž generální ředitel, tudíž nelze vyloučit možnost generálního ředitele do procesu zadávání veřejné zakázky malého rozsahu i tak zasáhnout, neboť obviněný má za to, že takové rozložení pravomocí je typické i pro vysoké školy a jejich fakulty. K tomu je však třeba uvést, že jde pouze o jeden z mnoha argumentů Úřadu, na kterých je vystavěn závěr o tom, že pobočky obviněného nejsou dostatečně samostatnými provozními jednotkami. Samostatnost při zadávání veřejných zakázek vždy plyne z konkrétního rozložení pravomocí v interní struktuře zadavatele. Neexistuje žádné univerzální pravidlo, že by fakulta vysoké školy vždy byla organizační jednotkou s funkční samostatností při zadávání veřejných zakázek ve smyslu § 17 zákona, byť bývá právě fakulta často uváděna za příklad tohoto institutu. Obviněný přitom nesrovnává své konkrétní nastavení interních pravomocí s příkladem

konkrétní vysoké školy, u níž by byla funkční samostatnost provozních jednotek při zadávání veřejných zakázek uznána. Námitka obviněného tedy rovněž nemůže být důvodná.

26. V bodě 6 rozkladu obviněný Úřadu vytýká, že dovodil, že vnitřní směrnice obviněného ponechává generálnímu řediteli rozhodující vliv nad výběrem dodavatele, když pouze generální ředitel je oprávněn podepisovat smlouvy s dodavateli. K tomu obviněný uvádí, že generální ředitel je jediným statutárním orgánem obviněného a jako takový podepisuje veškeré smlouvy obviněného. Tato námitka ovšem rovněž není důvodná, neboť Úřad nedovodil absenci samostatnosti poboček obviněného při zadávání veřejných zakázek z pouhého podpisového oprávnění generálního ředitele, nýbrž z toho, že si tento subjekt ponechává vliv nad výběrem dodavatele, neboť rozhoduje o zadání veřejné zakázky na základě doporučení hodnoticí komise a samotný ředitel pobočky musí být k uzavření smlouvy písemně zmocněn. Námitky obviněného se tak míjí s argumentací Úřadu.

27. Problematiku § 17 zákona tak lze v nynějším případě uzavřít tak, že Úřad správně počítal předpokládanou hodnotu šetřených veřejných zakázek za všechny relevantní pobočky obviněného.

28. Úřad vycházel z údajů zaslaných zadavatelem, které mu v rámci šetření podnětu poskytl, přičemž z takto získaných podkladů Úřadu vyplynulo, že předpokládaná hodnota šetřených veřejných zakázek přesáhla hranici 2 mil. Kč stanovenou pro veřejnou zakázku malého rozsahu v § 27 písm. a) zákona, proto na základě zásady procesní ekonomie již dále nepovažoval za nutné šetřit další služby stejného druhu. Úřad totiž považoval jakékoliv údaje o dalším uhrazeném plnění, které by bylo nutné zohlednit do celkové předpokládané hodnoty veřejných zakázek, za nadbytečné, neboť by neměly vliv na závěr Úřadu o spáchání přestupku a další šetření by nadměrně zatěžovalo obviněného i Úřad.

29. Nová úprava by tedy pro obviněného byla příznivější, pokud by byla aplikována na skutkový stav zjištěný Úřadem. Zde třeba odkázat na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Citované ústavní pravidlo zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) aplikuje rovněž v oblasti správního trestání (srov. např. rozsudek NSS č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004).

30. Aby mohlo být správní řízení o přestupku zastaveno, jak navrhla rozkladová komise, musí být v prvé řadě postaveno najisto, jaké výše předpokládaná hodnota šetřených veřejných zakázek dosahuje. Pak teprve by mohl být činěn závěr, zda zjištěná předpokládaná hodnota dosahuje zákonného limitu pro veřejné zakázky malého rozsahu. V řízení o rozkladu tedy bylo přezkoumáno, zda Úřad dodržel pravidla pro výpočet předpokládané hodnoty stanovená v § 19 odst. 1 zákona, a to se závěrem, že těmto pravidlům nedostál. Úřad totiž buď vůbec nebo nesprávně posoudil otázku úpravy předpokládané hodnoty o změny v množství a cenách, které bylo možno ve smyslu citovaného ustanovení očekávat.

31. Pokud jde o veřejnou zakázku č. 1, Úřad se ve vztahu k ní těmito otázkami zabýval v bodě 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zde ovšem pomyslel toliko na problematiku změn v cenách, nikoliv změn v množství poptávaných služeb.

32. Pokud jde o veřejnou zakázku č. 2, Úřad se ve vztahu k ní těmito otázkami zabýval v bodě 117 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zde Úřad uvedl: „***Za účelem zjištění předpokládané hodnoty veřejné zakázky č. 2*** *Úřad rovněž sečetl všechny částky bez DPH, které obviněný identifikoval, že uhradil za úklidové služby na svých pobočkách za 12 měsíců předcházejících datu zadání veřejné zakázky č. 2* (…) *V tomto případě Úřad* ***přistoupil k úpravě*** *skutečné předpokládané hodnoty veřejné zakázky podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona o změny v cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců,* ***a to z toho důvodu, že dne 26. 9. 2023 došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku č. 1, kterou došlo ke snížení cen*** *standardního úklidu z 0,29 Kč/m^2 na 0,27 Kč/m^2 na pobočce Praha a obviněný tedy mohl na období následujících 12 měsíců po uzavření této smlouvy očekávat ceny nižší.* ***Úřad proto přepočetl předpokládanou hodnotu tak, že u faktur vystavených na úklidové práce na pobočce Praha za posledních 12 měsíců před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku č. 2****, kde byla cena za standardního úklidu vyšší než 0,27 Kč/m^2 bez DPH nahradil stanovenou cenu za m^2 právě hodnotou 0,27 Kč/m^2 a dospěl tak k celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky č. 2 ve výši 2 123 395,72 Kč bez DPH.*“ (tučné zvýraznění doplněno). Tato úvaha je však nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost. Za jaké ceny bude obviněný nakupovat poptávané služby v období 12 měsíců následujících po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku č. 2, se principiálně neodvíjí o toho, jaké ceny byly sjednány ve smlouvě na veřejnou zakázku č. 1. Nutno podotknout, že jde o zakázku týkající se stejné pobočky (Praha), která ovšem byla vypovězena samotným dodavatelem před zadáním zakázky č. 2.

33. I u veřejné zakázky č. 2 pak platí, že se Úřad zaměřil toliko na změny v cenách, ale otázku, zda nemohly nastat změny v množství poptávaných služeb, si vůbec nepoložil.

34. Úřad také nijak nevysvětlil, proč se v bodě 117 napadeného rozhodnutí zaměřil toliko na pobočku Praha, když obviněný disponuje čtyřmi dalšími pobočkami, pro něž nakupuje služby úklidu. Tyto pobočky přitom při výpočtu celkových úhrad za období předešlé Úřad zohledňoval.

35. Patrně nejsnáze Úřad výše uvedené nedostatky napraví tak, že zjistí, jaké smlouvy měl obviněný na zajištění úklidových služeb uzavřeny na období 12 měsíců po zadání šetřené veřejné zakázky. U veřejné zakázky č. 1 jde o **období 27. 9. 2023 až 26. 9. 2024** a u veřejné zakázky č. 2 jde o **období 18. 1. 2024 až 17. 1. 2025**. Nad těmito smlouvami si Úřad následně bude moci položit otázku, zda z nich vyplývá takové navýšení množství nebo cen poptaných služeb, které by vedlo k překročení nového limitu pro veřejné zakázky malého rozsahu (3 mil. Kč). Pokud by Úřad takové změny identifikoval, pak by bylo namístě zabývat se otázkou, zda je mohl obviněný již při zadání šetřených zakázek rozumně předvídat. Pokud je neidentifikuje, pak bude možno řízení o přestupku zastavit.

36. Na tomto místě lze uvést, že zatím nevyvstala žádná důvodná pochybnost, že u obviněného v rozhodném období (následujícím po uzavření smluv na šetřené zakázky) například nedošlo k navýšení množství poptávaných úklidových služeb, které by obviněný mohl při zadávání šetřených zakázek předvídat. Správní spis však v této otázce neposkytuje dokumenty, o které by takovou úvahu bylo možno rozumně opřít. Pokud by takový dokument měly představovat právě zmíněné smlouvy na zajištění úklidových služeb, pak správní spis (položky 9, 28, 39, 40, 46-50) obsahuje toliko tyto smlouvy, které se vztahují k výše uvedeným rozhodným obdobím:

- smlouva č. 352/006/2023 pokrývající dobu 1. 10. 2023 až 31. 1. 2024 (kdy došlo k uplynutí výpovědní doby) a smlouva č. 7/006/2024 pokrývající dobu od 1. 2. 2024 do vyčerpání částky 2 mil. Kč, obě náležející pobočce Praha, přičemž u druhé z nich není zřejmé, zda k vyčerpání limitu došlo, či nikoliv, a jestli tedy smlouva již zanikla, a případně kdy, a jaký tedy byl rozsah služeb odebraných za rozhodné období,
- smlouva č. 165/003/2023 (pokrývající období 11. 5. 2023 až 30. 9. 2023) a smlouva č. 338/003/2023 (pokrývající období 25. 9. 2023 až 31. 3. 2024), obě náležející pobočce Ohrada, kdy ovšem pro další část rozhodného období (tj. do 26. 9. 2024, resp. do 17. 1. 2025) další podklad absentuje,
- smlouva č. 40/002/2022 pobočky Kačina (pokrývající období 10. 2. 2023 až 31. 12. 2023), kdy ovšem pro další část rozhodného období (tj. do 26. 9. 2024, resp. do 17. 1. 2025) další podklad absentuje,
- smlouva č. 84/001/2023 pobočky Čáslav (pokrývající období 16. 3. 2023 až 31. 12. 2023), kdy ovšem pro další část rozhodného období (tj. do 26. 9. 2024, resp. do 17. 1. 2025) další podklad absentuje,
- smlouva č. 499/012/2022 (pokrývající období 1. 1. 2023 až 31. 12. 2023) a smlouva č. 478/012/2023 (pokrývající dobu od 16. 12. 2023 do 31. 12. 2024), obě náležející pobočce Ostrava, kdy ovšem pro další část rozhodného období (tj. do 17. 1. 2025) další podklad absentuje,

37. Na základě obsahu správního spisu tedy zatím nelze předpokládanou hodnotu s jistotou stanovit, neboť pro posouzení otázky změn v množství a v cenách v období na zadání zakázky navazujícím absentuje podklad. Nebylo proto možno řízení o přestupku v souladu s návrhem rozkladové komise zodpovědně zastavit.

38. Z posouzení otázky možných změn v množství a cenách totiž může vzejít jak navýšení, tak i snížení zjištěné předpokládané hodnoty. Ve stavu, v jakém se správní řízení nyní nachází, tedy nelze bezpečně uzavřít, jaké předpokládané hodnoty šetřené veřejné zakázky dosáhly, a zda se tedy obviněný stíhaného přestupku dopustil, či nikoliv. Úřad tedy nezjistil všechny skutečnosti svědčící v prospěch i neprospěch obviněného.

VI. Závěr

39. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí bylo zjištěno, že se jednak v době po vydání napadeného rozhodnutí změnil zákonný limit pro veřejné zakázky malého rozsahu (§ 27 zákona). Návrhu rozkladové komise na zastavení řízení o přestupku z důvodu právě uvedené změny zákona nebylo možno vyhovět z důvodu, že správní spis neobsahuje podklady, z nichž by přesvědčivě plynula výše předpokládané hodnoty šetřených veřejných zakázek.

40. Napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nezákonné a je třeba jej zrušit. Úřad se věcí bude muset zabývat znovu. Vzhledem k výše uvedenému bylo o rozkladu rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží
Národní zemědělské muzeum, s.p.o., Kostelní 1300/44, 170 00 Praha

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy